

munale Sager. Naar det siges, at Regjeringen burde have ventet, da kunde den have faaet Banen for godt Kjøb, glemmer man, mine Herrer, at vi staa overfor Statsinteresser, selv om disse Interesser kun repræsenteres af Kommuner, ja, selv om det kun er Bantet, og at det ikke kan være Staten ligegyldigt som Stat, om disse Kommuner eller Institutioner gaa til Grunde eller lide Tab. At de støttes, er til det almene Bedste. Derfor forekommer det mig, at det Motiv, som man vil søge her, er et Motiv, som anstændigvis ikke bør komme til Orde i denne Sal, det er min Overbevisning. Jeg skal for mit Vedkommende endnu kun tilføje den Betragtning, at hvilken Beslutning man end maatte komme til under en fortsat Behandling, forekommer det mig, at det maa være en uafviselig Pligt at forhandle denne Sag. Det er en Pligt af Hensyn til Regjeringen, som efter min Mening vilde have handlet i høi Grad usforsvarligt, hvis den ikke var skredet ind og havde ydet sin hjælpende Medvirken, som den har gjort; men selv for dem, der have en anden Mening, er det en uafviselig Pligt mod selve den Sag, der foreligger, og jeg tror ikke, at Sagen vil fremmes ved allerede at standses paa dette Standpunkt. Jeg mener, at det er vor Pligt at lade Sagen gaa videre og komme til Forhandling, saa at vi gennem denne Forhandling kunne faae vore Anskuelser klarerede over, hvorledes vi bør stille os til denne Sag.

Tanber: Til det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Vojen) tør jeg maasse gjøre den Bemærkning, at jeg ikke sauner Dplysninger, og naanlig har jeg alle de Dplysninger med Hensyn til Fortiden, som jeg har Brug for. Deri er jeg maasse forskjellig fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), men de øvrige Bemærkninger, som det ærede Medlem rettede mod det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, kan jeg i samme Grad betragte som rettede mod mig. Jeg har for mit Vedkommende, og det har det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds ogsaa, udtalt vor Opfattelse af hele Sagen og en udsørlig Kritik af Regjeringens hele Fremgangsmaade, men hærken jeg eller de, der staa paa samme Side som jeg, kunne paatage os eller ville paatage os Initiativet i denne Sag, da vi vide, at vi ikke kunne udøve nogen afgjøvende Indflydelse paa de Beslutninger, der ville blive fattede i samme. Af samme Grund maa jeg, hvor ondt det end gjør mig, tilbagevise den Haand, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) vedblivende strækker ud imod os, thi jeg er fuldkommen overbevist om, at naar den afgjøvende Beslutning skal tages, vil min Mening gaa i lige modfat Retning af hans. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds bemærkede, at Ansvar-

ret, naar det Forslag følges, der er stillet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (N. Jensen), kommer til at hvile, hvor det bør hvile, paa Regjeringen, men jeg føler mig fristet til at spørge, om det er fuldkommen tilstrækkeligt, at man veed, at Ansvaret kommer til at hvile der, naar man ikke tillige har gjort sig klart, hvorledes man vil gjøre et saadant Ansvar gjældende. Thi dette maa det dog til en vis Grad komme an paa, ellers er det en meget ringe Tilfredsstillelse for dette Thing og en meget ringe Byrde for Regjeringen, at Ansvaret hviler paa den, naar man tillige veed, at det ikke vil blive gjort gjældende. Det maa de ærede Herrer, forekommer det mig, have gjort sig klart, og det vilde være i sin Orden, om de meddelte os, fornuftigvis helst her, men i alt Fald senere, hvorledes de ville gjøre saadant Ansvar gjældende. Det er ingenlunde tilstrækkeligt at henvise til, at denne Sag kan henligge og nok finde sin Afgjørelse i kommende Aar; det er at styde den meget langt ud i Fremtiden. — Jeg skal nu tillade mig nogle Bemærkninger lige overfor den høitærede Conseilspræsident og Finantsminister. Jeg vil begynde med at indrømme ham, at jeg har udtrykt mig urigtig i eet Punkt, nemlig da jeg sagde, at Staten kunde optræde som Prioritetshaver, det kunde den ganske vist ikke, den maatte optræde som Auktionskøber. Naar den ærede Minister dertil bemærkede, at Regjeringen maatte være betænkelig derved, eller at man vilde have bebrejdet Regjeringen det, hvis den havde baaret sig saaledes ad, maa jeg sige, at der i mine Dine er en meget ringe Forskiel imellem, hvilken af de to Veie man følger, naar en Eiendom, som man har Interesse i, kommer i Statens Hænder og ikke i den paagjældende Udlægshavers Hænder, bliver stillet til Auktion. Det er i begge Tilfælde at handle efter Omstændighederne, og naar Regjeringen paa den billigst mulige Maade varetager Statskassens Løb i saa Henseende, handler den ganske sikkert paa sit eget Ansvar, og det vil altid staa i dette Things og Nøgledagens Magt at gjøre Ansvar gjældende overfor Regjeringen, dersom man finder, at den ikke har handlet rigtigt. Men jeg vil for mit Vedkommende uden Hensyn til det Formelle med Hensyn til Realiteten sige at Regjeringen i dette Tilfælde har varetaget Interesserne paa bedst mulige Maade. Det antager jeg, at jeg vil komme til; men man kan jo aldrig dømmen om en Sag, før man har set, hvorledes den vil komme til at foreligge. Den ærede Minister bemærkede, fremdeles, at det ene af hans Diemed var at forhindre, at en privat Institution blev Eier af Banen. Det vilde Regjeringen have forhindret ved at byde paa Auktionen, derved vilde den have forhindret, at Handelsbanken blev Eier af Banen. Det synes i det Hele taget, som om Hensynet til Handelsbanken ogsaa har været en medbestemmende Grund for Regjeringen til at optræde paa den Maade, den har gjort, thi Ne-